

maturzystów, zorganizowana staniem Koła Ks. Ks. Prefektów w Częstochowie, w Domu SS. Szarytek, przy ulicy św. Barbary 43.

Należało jednak zainteresować rekolekcjami szerszy ogół społeczeństwa. Myśl tę podjął i do skutku doprowadził pierwszy dyrektor Akcji Katolickiej w diecezji częstochowskiej, ks. Z. Sędzimir, który przez swe starania u władz centralnych Zgromadzenia SS. Szarytek uzyskał zgodę na stworzenie diecezjalnego ogniska rekolekcyjnego w domu Zgromadzenia przy ulicy św. Barbary 43, w Częstochowie. Pierwsze serie w tak pozyskanym domu odbyły się w październiku 1932 r., a przeznaczone były dla członków Akcji Katolickiej.

W ślad za tą serją poszły i inne, tak iż przy końcu tegoż roku przez dom przeszło 123 rekolektantów, w tej zaś liczbie było 24 mężczyzn i 99 kobiet. Ogólna liczba rekolektantów w całej diecezji wynosiła w roku 1932 — 714 osób.

Rok 1933 przynosi dalszy rozwój ruchu rekolekcyjnego. Wznawiona po śmierci ś. p. ks. Z. Sędzimira działalność referatu rekolekcyj zamkniętych doprowadziła do zwiększenia zarówno seryj rekolekcyjnych, jak i liczby rekolektantów, których przy końcu 1933 r. liczy się na 1109 osób. Seryj rekolekcyjnych zorganizowano 33, z czego na Dom Rekolekcyjny przypada 21 z liczbą uczestników 588. Jeśli chodzi o statystykę stanową, to mężczyźni brało udział w rekolekcjach 28, kobiet 92, młodzieży męskiej 340, młodzieży żeńskiej 596.

Ciekawą jest rzeczą, że wymienione serie rekolekcyjne odbyły się już w 9 miejscowościach diecezji, t. j. poza Częstochową również w Wieluniu, Radomsku,

Leśniowie, Silnicy, Radziechowicach i t. d. Oznacza to wyraźnie przeniesienie rekolekcji na prowincję.

Zjawisko to wybitnie jeszcze występuje w roku 1934, gdzie z pośród 44 seryj na prowincji odbywa się aż 19 w 9 punktach diecezji, a mianowicie w Chorzenicach, Rędzinach, Radomsku, Wieluniu, Leśniowie, Strzemieszycach, Sekursku, Lututowie i Choroniu. W tym roku ogólna liczba rekolektantów wynosi już 1643 osoby, przez co diecezja częstochowska wysuwa się w ogólnej statystyce rekolekcyjnej na jedno z czołowych miejsc.

Dowodem coraz głębszego przenikania idei rekolekcyjnej do społeczeństwa jest żywszy w tym roku udział starszych w rekolekcjach. Samych mężczyzn w r. 1934 liczy się 242, gdy jeszcze w roku 1933 było ich zaledwie 28. Wzrosła też odpowiednio liczba rekolektantek kobiet, których było 370, wobec 92 z r. 1933.

Statystyki za r. 1935 jeszcze nie podajemy ze zrozumiałych względów. W przybliżeniu tylko określić możemy liczbę rekolektantów w I półroczu t. r. na ok. 400 osób.

Tak oto przez rekolekcje zamknięte, przez odnawianie dusz na cichej i poważnej rozmowie z Bogiem idziemy powoli lecz stale ku lepszemu jutru.

Budujący się obecnie dom rekolekcyjny Ks. Ks. Jezuitów za Jasną Górą, którego poświęcenie kamienia węgielnego odbyło się w dniu 30 czerwca 1935 r., przylży niejedną cegłę do wznioślejszej budowy Królestwa Chrystusowego w duszach ludzkich w naszej diecezji i w Polsce całej, aż wszystko odnowi się w Chrystusie.